

klasse end den, Arvingens Slægtskabsforhold til Arveladeren betinger.

3. Ved Loven af 1922 § 11 er der tillagt den arveafgiftspligtige Ret til i visse særlige Tilfælde at *forlange Arveafgiften erlagt i Afdrag* paa nærmere i Loven fastsat Maade. Finansministeren kan derhos tillade, at Arveafgiften helt eller delvis berigtiges afdragsvis paa tilsvarende Maade, naar den afgiftspligtige Erhvervelse omfatter fast Ejendom her i Riget.

Man har navnlig af Hensyn til Afgiftsforhøjelserne i Loven optaget en Bestemmelse, der positivt giver Finansministeren Bemyndigelse til ogsaa uden for de i Lovens § 11 særlig nævnte Tilfælde at tillade Afgiften erlagt i Afdrag, naar særlige Grunde taler derfor, og at Afdragsordningen saavel i saadanne Tilfælde som hvor Erhvervelserne omfatter fast Ejendom fastsættes individuelt under Hensyn til de i hvert Tilfælde foreliggende særlige Forhold.

4. Efter Reglerne i Loven af 1922 § 44 svares *Gaveafgift* af Gaver til den med Giveren samlevende Ægtefælle, for saa vidt Gaven bliver Særeje, til hans Afkom, derunder Adoptivbørn, og til hans Forældre og Bedsteforældre. Yderligere bestemmes det nu, at ogsaa Gaver til Adoptivbørns Afkom, til Stedbørn og disses Afkom og til Adoptiv- og Stedforældre skal henhøre under Gaveafgiftens Omraade.

Samtidig har man udvidet den nugældende Regel, hvorefter Underhold i Yderens Hjem er gaveafgiftsfrit, til ogsaa at gælde Underhold paa Hospital, i Plejehjem el. lign.

Gaveafgiftsfri er efter den hidtidige Regel Gaver, der ydes til Afkom, herunder Adoptivbørn, til personlig Benyttelse og Brug, bestaaende af Møbler og andet Udstyr, for saa vidt den samlede Værdi af, hvad der i eet Kalenderaar er ydet, ikke overstiger 5 000 Kr. Regelen er nu udvidet til ogsaa at gælde, hvor saadanne Gaver ydes Adoptivbørns Afkom samt Stedbørn og disses Afkom.

Loven ophæver den midlertidige Arveafgiftslov af 16. Maj 1933, hvis Afgiftssatser er indregnet i de nye Afgifts-